

Mildred in gesprek met Leni Rolff

Ruim tweeënhalf jaar geleden had ik een gesprek met Wim, haar man. Zij hadden toen de tuin net. Een jaar later kwam er een tweede tuin bij. Wat ik heb begrepen is dat de tweede tuin het domein is van Leni. Dat maakt nieuwsgierig. Dus tijd voor een gesprek.

Leni, graag zoals gebruikelijk een kennismaking. Wie ben je, hoe breng jij je dagen door? Welke hobby's beoefen je?

“Wim en ik wonen in Naaldwijk. Ik heb twee dochters en ben oma van drie kleinkinderen.

Ik heb gewerkt als enquêtrice aan huis, heb een baan gehad bij een felicitatiedienst en als laatste job hield ik verkoopparty's aan huis voor een cosmeticabedrijf. Dit lag mij niet zo, omdat ik mensen niets wil opdringen, maar het contact met mensen vond ik leuk.

Ik ben gestopt met werken nadat wij na drieëntwintig jaar Naaldwijk naar Zeeland verhuisden.

Daar gingen wij wonen in een oude boerderij uit 1870 met negenduizend vierkante meter grond eromheen. Er stonden heel veel fruitbomen. Er was een weiland.

Wim kon zijn hart op halen aan bezig zijn in de grote moestuin en de boomgaard. Wim kweekte het op en ik verwerkte het. Ik maak graag jams. Alles wat wij overhielden, ook eieren van onze kippen, verkocht ik. Daarvoor had ik een stalletje aan de weg ingericht. Ik vond het erg leuk om dit te doen en had er veel succes mee. Jammer was het wel dat er soms misbruik van werd gemaakt. Niet iedereen betaalde eerlijk voor wat er werd meegenomen. Maar over het algemeen ging het goed. 's Avonds was het karretje altijd leeg. Dan vulde ik hem weer voor de volgende dag. Dit heb ik twintig jaar gedaan.

Het kraampje lag aan een toeristische fietsroute. Dat was kennelijk genoeg reden om met een foto en interview in een boek over Zeeland te worden opgenomen.

In Zeeland ben ik ook vijftien jaar voorzitter geweest van de Oranjevereniging.

Door al deze activiteiten heb ik er veel contacten gelegd.

Dat bleek uit de reacties van mensen bij ons vertrek naar Naaldwijk. De boerderij en de werkzaamheden in de boomgaard kostten veel werk. We hebben de boerderij toen verkocht aan een goede vriend van ons.

Maar ik moet eerlijk zeggen dat dit Wim heel erg aan het hart ging. Hij mist de ruimte die we daar hadden nog steeds.

In Naaldwijk gingen we wonen in het appartement dat wij al hadden toen wij in Zeeland woonden. Wij verbleven er als wij hier iets te doen hadden.

Als hobby doe ik eens per week aan Pilates, ga naar mensen die blij zijn met een bezoekje en wat aanspraak. Omdat ik in Honselersdijk ben geboren en getogen, ken ik er veel mensen.

Ook ga ik af en toe koffie drinken met vriendinnen of ga iets leuks doen met mijn dochters en kleinkinderen.

Het stalletje in Zeeland kostte veel tijd. Nu heb ik veel vrije tijd en geniet daar erg van.

Niet alleen Wim mist het buiten zijn in Zeeland, ik ook. Daarom ga ik geregeld met Wim naar de volkstuin.

Tuinieren behoort ook tot mijn hobby.

Hier kan ik schilderwerk doen en plantjes verzorgen.”

Je hebt Wim ooit gestimuleerd om een volkstuin te nemen. Waarom een tweede tuin erbij?

“In Zeeland hadden we, zoals gezegd, een boomgaard met veel verschillende fruitbomen. In de tuin naast de onze stonden fruitbomen.

Daar was ik best jaloers op. Toen de tuin vrij kwam, hebben wij die erbij genomen.”

Als ik het goed heb, is die tuin jouw terrein. Leg eens uit.

“Het is weliswaar “mijn” tuin, maar Wim heeft hem opgeknapt. Hij heeft er een grasveld aangelegd, zodat ik er lekker kan zonnen. Ik wilde geen groente in de tuin, we hadden immers al een moestuin. Maar die zijn er toch in gekomen. Ook staat er een oud kasje.

Wim kweekt daar druiven en wat groenten in.

Hij heeft altijd tuin te kort, dus pikt hij steeds een stukje van mijn tuin in.

Eigenlijk komt het erop neer dat Wim er het meeste werk doet en ik van de tuin geniet!”

Ben je tevreden met je tuin?

“Na de opknopbeurt vind ik het prima zoals het nu is. Ik kan fruit plukken en met mooi weer op het gras ontspannen. Wim doet er altijd veel in, maar ik tuinier er ook wel hoor. Ik heb een rand met vaste planten gezet en zaai elk nieuw tuinseizoen eenjarigen.

Ook heb ik een kruidenhoekje aangelegd.

Ik ben dol op rozen en heb er dus verschillende soorten staan.”

Je bent ook bestuurslid. Waarom heb je

ervoor gekozen om zitting te nemen in het bestuur?

“Omdat ik in Zeeland met veel plezier een bestuursfunctie bekleedde, wilde ik daarom ook hier iets voor de mensen betekenen. Ik was enige tijd tweede penningmeester. Die taak was echter voor mij een teveel omvattende taak. Die heb ik daarom opgegeven. Nu ben ik algemeen bestuurslid. Ik doe inkoop voor de kantine, houd me bezig met de voorbereiding

van het veertigjarig jubileum van onze vereniging, doe hand- en spandiensten. Dit vind ik leuk, vooral door het contact met mensen.”

Met z'n allen vormen wij een vereniging. Kun je vertellen hoe voor jou de ideale vereniging eruit ziet?

"De ideale vereniging bestaat niet. Maar als ik het op onze vereniging moet betrekken, zie ik graag dat iedereen leuk en open met elkaar omgaat.

Elkaar in zijn waarde laten vind ik belangrijk. Elkaar een plezier willen doen."

Heb je ter afsluiting van dit gesprek een wens, advies of tip voor de leden?

"Leuk zou zijn als er van de leden meer betrokkenheid bij de vereniging was en zij met ideeën kwamen.

Tot slot wil ik graag zeggen dat ik zelf heel blij ben met mijn eigen tuin. Dat ik naar huis kan gaan met tassen vol lekkere groenten en fruit dankzij lieve man Wim. Ik ben dan de koning te rijk!"

Na afloop van het gesprek maken we nog een rondje door beide tuinen. En zoals verwacht, staat alles er goed gezond bij, fruitbomen, groentegewassen en sierplanten. Inderdaad staan er in Leni's tuin ook bedden met groente en aardbeien. Geen stukje grond is onbenut gelaten.

In de kas krijg ik van Wim nog uitleg hoe je een meloen moet opkweken (waar hij veel geduld bij moest opbrengen, want ik was niet erg snel van begrip)

Leni, hartelijk dank voor je tijd en de koffie met lekkers. Voor jou en Wim hoop ik dat jullie nog lange tijd mogen genieten van jullie tuinen.

Mei 2017